

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1024 Pres.

MIRONU,

prin îndurarea lui Dumnedieu arhiepiscopu alu bisericii ortodoxe in Transilvani'a, si metropolitu alu romanilor greco-orientali din Ungari'a si Transilvani'a,

Iubitului cleru si poporu al archidieceșei Nôstre transilvane; iubitiloru si onorabililoru deputati alesi pentru sinodulu archidieceșanu: Daru si mila dela Dumnedieu Tatalu si Domnulu nostru Iisusu Christosu!

In legatura cu cerculariulu emisu de aici cu datulu de 19 Ianuariu a. c. sub Nr. 181 Plen. pentru alegerea deputatiloru la sinodulu Nostru archidieceșanu pe unu periodu nou de trei ani, luandu in considerare §§. 89 si 90 din statutulu organicu, convocamu, si prin acestea dechiaramu de convocatu sinodulu ordinariu al archidieceșei Nôstre transilvane la biserica catedrala din cetatea Sibiu, **pe Duminec'a Tomei**, adica **pe 8 Aprile vechiu** a. c. la 9 ore nainte de médiadi, in care di dupa terminarea ritualeloru bisericesci va urmă deschiderea sinodului in localitatile seminarului archidieceșanu, si numai decatu se voru incepe lucrarile sinodali conformu regulamentulu afaceriloru interne.

De altminte impartasimu tuturoru binecuvintare archipastorésca!

Sibiu, la 26 Martiu, anulu Domnului 1879.

Mironu Romanul m. p.

Cerculariu consistorial

catra oficiile protopresbiterale ale tracturilor: *Giógiu I, Giógiu II, Nocrichiu-Cinculu mare si Palosiu*.
Nr. 986. Plen.

Archimandritulu si vicariulu meu arhiepiscopescu Nicolau Popea, alesu deputatu preotiescu la sinodulu archidieceșanu in două cercuri electo-

rale, anume in cerculu I alu Resinari-loru si in cerculu XX alu Agnitei, retienendu mandatulu pentru cerculu I, a renunciatu la celalaltu; de asemenea protosincelulu arhiepiscopescu si asesorulu consistorialu Dr. Ilarionu Puscariu, alesu deputatu preotiescu é-rasi in două cercuri electorali, anume in cerculu VIII alu Giógiului si in cerculu XVII alu Valceleloru, retienendu mandatulu pentru cerculu din urma, a renunciatu la cel'alaltu, si asia cercurile electorali VIII alu Giógiului și XX alu Agnitei au ramasu fora deputati preotiesci.

Deci conformu conclusului consistorialu de astadi prin acésta se ordinéza supletoriu alegerea altoru doi deputati preotiesci la sinodulu archidieceșanu din partea numiteloru cercuri pentru periodulu dela Duminec'a Tomei 1879 pona la Dominec'a Tomei 1882, spre care scopu se facu cunoscute respectiveloru organe și corporatiuni bisericesci următoarele:

1. Teritoriile cercuriloru electorali, locurile centrali pentru alegere si comisarii consistoriali in ambele cercuri remanu precum au fostu la alegerea prima, conformu cerculariului emisu de aici sub 19 Ianuariu a. c. Nr. 181 Plen, prin urmare cerculu VIII alu Giógiului stă din tracturile protopresbiterali alu Giógiului I și alu II, cu locul centralu Hondolu, ér de comisariu consistorialu e denumitu protopresbiterulu Basiliu Puposiu; asemenea cerculu XX alu Agnitei stă din tracturile protopresbiterali alu Nocrichiu-Cinculu mare si Palosiu, cu locul centralu Agnit'a, ér comisariu consistorialu e denumitu administratorulu protopresbiteralu Grigoriu Maieru, fiindu de a se observă la casu de vreo impedecare dispozițiunile puntului 3 din acelasi cerculariu.

2. La alegerea deputatiloru se va observă esactu procedur'a regulata prin provocatulu cerculariu sub puntele 5 pona inclusive 10, punenduse in se ter-

minulu pentru alegerea ambilor deputati pe Joi in septemana'luminata, in 5 Aprile a. c.

3. Oficiile protopresbiterale con-cernente suntu insarcinate a publică ordinațiunea acésta in tracturile sale, tramitiendu la fie-care oficiu parochialu câte unu esemplariu din copiele acestei ordinațiuni, cari se alatura aici in numeru corespundietoriu.

Sibiu, 22 Martiu, 1879.

Mironu Romanul m. p.
archiepiscopu.

Revista politică.

Sibiu, in 26 Martie.

Comisiunea dietală pentru instructiune și-a sfârșit activitatea sa cu privire la proiectul de lege pentru maghiarisarea scoalelor. In ședința sa de Vineri (23 Martie) raportorul comisiunei Gabriel Baross a așternut raportul, prin care are să se subțearnă dietei proiectul de lege. Sâmbătă (24 Martie) proiectul s'a și distribuit între deputați, însă numai după sărbători se va lua in desbatere.

Convențiunea încheiată între Austro-Ungaria și România cu privire la juncțiunea drumurilor de fer austro-române, s'a primit atât in cameră cât și in senatul Ungariei.

Noul president al camerei unguresci Iosif Slávvy a intrat îndată după alegere in funcțiune. Vorbirea sa, ce a ținut-o in cameră cu aceasta ocaziune, este lipsită de ori ce moment politic. Ea se mărginesce la lauda obicinuită a antecesorului seu și la rugarea pentru indulgența și sprijinul casei.

Ministrul-president Tisza a aflat de bine a da un esposé in cameră despre reconstruarea Seghedinului. Acest esposé, din care vom comunica cetitorilor nostrii in numărul următor un estras, fû primit cu aplaus de cătră toate partidele.

Din Timișoară primim scirea

că într'o ședință a comitetului central pentru serbarea centenară a reîncorporării Banatului comitele suprem Ormós a împărțit, că Majestatea Sa cu privilegiul călătoriei Sale la Timișoara și-a exprimat dorința a se întrelăsa ori-ce serbare împreună cu cheltueli, a se întrebuința banii încuși spre acest scop in favoarea Seghedinenilor inundați. Comitetul a decis a se abține a dela ori-ce festivitate publică și a se mărgini la ținerea slujbelor dumneșeci. Jumătatea din suma de bani colectată 10,600 fl., se va trimite la Seghedin, ear ceealaltă jumătate se va folosi pentru edificarea unui muzeu in Timișoara.

In politica esternă atât cele ce privesc Grecia cât și cele ce privesc Rumelia resăriteană par a fi încă nehotărîte. La diplomați le trebuie timp pentru a se resolvî la un pas definitiv. Și acum încă întrebările sînt deschise, cine va lua parte la ocupațiunea micstă, cât de mari vor fi contingentele, care va fi modalitatea ocupațiunei, cine va primi comanda supremă?

Și despre convențiunea pentru Novi-Bazar se începe earăși a se vorbi. „Pester Lloyd” ne spune, acum nu scim de a cătea oară, că are să se încheie in curênd. „Deutsche Zeitung” primesce in aceasta privință din parte autentică următoarea scire: ambasadorul francez Fournier și-a dat silință inaintea plecării sale a sonda intențiunile Porței cu privire la încheierea unei convențiuni cu Austro-Ungaria. Kheiredin Pașă a dat ambasadorului următorul răspuns: „Fără îndoială nu ne va rămâne alta, decât a cede aceea ce ne cere Austria. Noi vom cede. Austria tractează cu noi foarte aspru, ne dă o pilă foarte amară fără a ne servi batăr cu un păhar de apă.”

De altă parte noul ambasador austro-ungar din Londra contele Károly se străduiesc din resputeri

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.
(16. urmare.)

XIII.

Căutarea după Michelet.

Diua de 8 Maiu 1867 la șase oare dimineața promitea a fi o zi minunată, și soarele careși varsă rațele sale schînteioase asupra Parisului își înveselia inima și își reînvia spiritul.

La această oară timpurie, nu în-tâlnei pe stradele capitalei, decât lucrătorii, ce se duceau in atelierele lor sau profesionistii ce căutau să ocupe locurile lor obicnuite pe bulevarde.

Printre acesti lucrători, puteai observa pe la începutul stradei Pierre-Sarazin doi oameni, unul gros și mare, celalalt slab și mic, cari păreau a a-vé mare grabă, să ajungă la destinația lor.

Ajunși dinaintea casei cu nume-

rul 14, cel mai mic opri lin pe soțul seu și îi dîse:

— Aici este, domnule doctor.

Eroul nostru Van-der-Bader, pe care cetitorii nostri a bună samă l-au recunoscut, își cufundă mîna in unul din vasele posunare ale surtucului seu, scoase din trênsul un volum, a cărui titlă o consultă, dîcînd.

— Bine dîci domnule Ellermann, sîntem la editorul marelui bărbat.

Casa cu nr. 14 din strada Pierre-Sarazin era ocupată pe acel timp de librăria domnilor L. Hochette și compagne.

— Să întrăm dîse doctorul cu resoluție.

— Ei, dar magazinele sînt închise; la Paris oamenii par a se scula cam tîrziu.

Ca și când ar fi voit se desmintă cuvintele tînerului student se auzi cărțîind o cheie într'un lăcat greu, o ușe mare se învîrti in țîțini și figura unui tîner de opt-spre-șase ani se ivi pe pragul magazinului.

Van-der-Bader se aruncă asupra băiatului, care stătea uimit de această năvălire subită.

— Ce vrei? esclamă el, aproape înfricoșat.

— N'ai nici o frică prietine, dîse dl Ellermanu, care urmase profesoriului, noi vrem să aflăm numai o simplă adresă.

— Vă stau la dispoziție domnilor!

— Această carte, așa e, că easă din casa D-voastră, întrebă Van-der-Bader, întîndu-i volumul, pe care el îl consultase mainainte.

— *Amorul*, de Michelet, ediția a șeptea, dîse tînerul funcționar, fără îndoială.

— Atunci, urmă învățatul gâfîind, D-ta fără nici o îndoială, 'mi vei sci spune, unde pot afla pe acela, care a scris aceste pagini magnifice?

— Aceasta nu va fi tocmai prea ușor.

— Cum!

— D. Michelet, paremi-se se află tocmai in călătorie.

— În călătorie?...

— De altcum, domnilor, puteți să vă încredințați in persoană căci domnul Michelet își are locuința, strada de l'Ouest.

— Numărul? întrebă Ellermann care se gîndia la toate.

— Nu vi l-aș pute spune dară nu veți căuta mult, căci casa lui e cunoscută de toți.

Van-der-Bader, și eșise din magazin și studentul, care voia să mulțumească feciorului din librărie, abia îl putu ajunge.

— Vom ajunge la locul dorit, nu e lipsă să ne grăbim așa, dîse el fără răsufare.

— Fie-care minut este un secul, suspină Van-der-Bader, moderânduși pașii.

— Paremi-se, dîse Ellermann, că va trebui să ne orientăm mai întăiu asupra direcțiunei, ce avem să o luăm, căci nici D-ta nici eu nu cunoascem Parisul, și prea ușor ne putem rătăci.

— Voiesc domnii să primească servițiile mele? se auzi o voce îndărătul lor.

Van-der-Bader și soțul seu se întoarseră. Ei stăteau față in față cu un om de patru-deci de ani, cu o față sinistră, cu îmbrăcăminte zdrențuită.

a fi un vrednic următoriu al antecesorului său contelui Beust. Contele Károly a presădit la adunarea anuală a societății din Londra pentru sprijinirea străinilor miseri și a ținut un toast foarte simpatic pentru guvernul englez, în care accentuează amicitia intimă între Austria și Anglia.

Catastrofa dela Seghedin.

(Raport special al „Tel. rom.” dela un martor ocular).

II.

Încă după amiaza barometrul prevestia furtuna și oamenii căutau cu îngrijire spre noaptea de 12/1 Martie cu atât mai tare, cu cât timpul favorizase până aci lucrările la întărituri, ziua următoare însă era ziua lui Grigore cel unguresc, de carea se tem Ungurii ca de o zi de furtună; furtuna le putea nimici toate fructele ostenelelor la întăriturile săvârșite. Noi Românii aveam o presimțire firească de catastrofa ce avea să urmeze și făcurem cu vr'o câteva zile mai înainte pregătirile recerute de a ne depărta din Seghedin. Spre nenorocirea noastră însă banii ni s'au strecurat și scădură până la nivelul de 10 fl. și dela ministerul nu puterăm căpăta o anticipațiune la timpul său spre a ne putea depărta. Cu 10 fl. cum putea să plece un drum lung o familie număroasă de 10 persoane!

Aflându-ne astfel în mare neliniște, în sara amintită nici nu ne culcarăm. Șueratul vântului începuse deja a se auzi. Cătră dece oare vine vestea repede, că apa au spart a treia întăritură, deci grăbească tot insul a se mântui. Se auziau și pușcături, care le țineam drept signal de alarmă, dară mai târziu s'au arătat de imputăcături oarbe ale militarilor în contra lucrătorilor, carii fugiau dela întărituri.

Urmarea firească a primei alarme era neliniștea, nesomnul, și strămutarea gazdelor casei noastre în locuința noastră, carea se afla în etagiul de sus, grăbind noi a golii două odăi de mobilierul mai scump; ne au ramas acum la 10 persoane spre dispozițiune numai o odaie în care nu ne puteam mișca de mobilierul cel mult. Cătră meșul nopții, frământați, ațipirăm de somn, însă îmbrăcați gata de fugă, și am dormit până la 2 oare după meșul nopții, când un toiu de oameni și tragerea clopotelor într'o dungă ne treziră din somn. Bubuital treascurilor numai la 3 oare se auziră ca signal, că apa este în oraș. Oamenii începeau a fugi, dară apa era deja în curtea noastră și la patru oare se suise la 1½ de stânjin,

în cât prin curte și prin poartă nu mai puteam străbate la stradă. Pozițiunea disperată a noastră, viațătura servitoarelor și a femeilor din urmă făcure să tremure inima în mine și am început cu toții a tremura ca de nesce friguri. Spaima vibra în tot trupul nostru și ne băteam capul, că pentru ce nu ne-am depărtat mai curând din Seghedin! Dară timpul nu era de pierdut, a lucra, a pacheta ce era mai scump, mai necesar, ca să putem scăpa cu viața din casă, era grija cea dintâie. Asceptam cu nerăbdare creparea de ți, ca să ne putem procura o scară, pre carea să ne scoborim prin fereastră la stradă, la loc liber. Spre norocire casa noastră se afla chiar în marginea Tisei în apropierea imediată a întăriturii celei mai înalte și mai tari, pre carea puteau oamenii să scape și să alerge atât la podul de preste Tisa, cât la drumul ferat.

Sgomotul oamenilor, carii căutau scăpare, era foarte mare, alergau sus în jos pre întăritură, cărau mobilele și vestmintele și buhaiile de pat, porcii guțau, câinii urlau, oamenii strigau după ajutor, căruțele cu bagagiile pre deasupra întăriturii nu puteau înainta de mulțimea oamenilor. Noi din fereastră strigam după o scară. Un amplotat magistratual, de viță ardelean, auzind strigătul nostru de ajutor a fugit în vecinătate și a adus o scară, și o propti la fereastră deasupra porții și apei esundate, care ascepta cu sete să înghiță victimile sale. Un câne a gazdei era închis în cămară și stăpânul său umbla cu toată puterea să-l scape; a încercat pre o troacă a se apropia de cămară, dară nu putea, pre urmă s'a întins pre o scândură, dară s'a clătinat și a cădut în apă până în brâu. Apa rece l'a făcut de tremura ca varga, noi ne spăriasem, că se va îneca. Numai odată auzim împregiurul nostru sgomot mare, casele din dărept ale gazdei noastre și a vecinului nostru din stânga fiind din lud făcute cădură clăie preste grămadă și numai copereșele se vedură dela ele înotând asupra apei. Aceasta și plânsetul vaierător a proprietarilor mari băgară frica în noi și accelerară depărtarea noastră din zidirea cea bună, temându-ne de surparea ei, cu atât mai mult cu cât auzirăm vestile cele mai rele despre surparea altor case asemenea de peatră și căramidă. Deși gazdele casei ne asigurară, că nu se va întâmpla nimica, să remănem numai pre pace, dară noi ne vedurăm de cale. Înainte de toate ne procurarăm un om foarte priceput, care ne ajută de-a căra cele mai necesare de pat, de îmbrăcăminte, de schimburi și de mâncare scoborindule

cu mare greutate și precauțiune pre scară în jos, apoi veni personalul la rând, copii dearându-l în brațele lucrătorului cu frica cea mai mare de-a scăpa în apă. Cea mai grea misiune a fost a aduce pre biata mea mamă bătrână de 75 ani, neputincioasă fără putere în mâni și în picioare, a costat o luptă mare, până s'a redicat pe scară, ea nu și pută închipui, că pre ușe nu poate eși afară. Vădend lucrătorul ezitarea mamei și amețiala ei, a apucat-o bărbătesce și a așezat-o pre scară așa, încât cu mâinile se ținea de cuiele din sus a scarei, cu picioarele însă se răzima de cuiele de jos a scarei, lucrătorul mai înjos de ea cu mâinile întinse preste ea, îndreptându-i când piciorul când mâna cu o treaptă mai înjos, apoi poposind un dărab, apoi eară pășind mai departe până au ajuns jos pe țărmurile apei, și de unde amețită o duserăm pe subțioare la vaporul cel mai aproape, care era deja pentru fugiați rănduit; în căsuța cea mai bună o așezarăm pe o canapea spre a și odihni trupul și sufletul sdrobotit de frica apei.

După ce debarcarăm cu bagagia împreună pre vapor, începurăm a ne sfătui, că încât'o se apucăm de acolo? Vaporul avea ordin să plece de cu sară la Zenta.

Noi nu puteam merge în direcțiunea aceea, ci numai cătră Timișoara; da fără bani cum să mergem atâtea persoane? Stăteam ca loviți la cap, ca marinariul fără compas, numai odată vine un om ca un *deus ex machina* și ne îmbărbătează, ca se mergem la drumul ferat, căci acolo merg vagoane gratis pentru oameni scăpați de apă. Pre cât eram de intristați, pre atâtea ne înveselirăm și îngrabă căutaiu sus și în jos prin inbulzala oamenilor 2 căruțe, de care spre norocire veniră din Bănat destule spre mântuirea oamenilor. Dară mai toate erau ocupate, numai una încă era liberă; o togmiiu pre aceea și încărcaiu pre ea bagagia, pre maica și patru copii mai mici, eu, muiera mea, fiiorul și servitoarea cu copila sugătoare în brațe și mai pe jos mai pe lângă, mai pe după căruță pre întăritura cea mare lângă Tisa ne-am dus până la podul de fer. Acolo ne încunoscintăram după locul pentru descărcarea bagagiei și aflând un amplotat de bagagiă, acesta ne îndrumă unde, ca se descărcăm bagagia și noi se mergem în sus la gară, apoi va trimite el mai departe după noi bagagia, întrebându-l apoi, că fără scrisoare? și răspundându-ne — că fără scrisoare are să remănă bagagia noastră acolo, l'am închinat în numele Domnului și întorcându-i dosul am

stăruit a ajunge la gară. Urcându-me eu singur pe nește trepte la o înălțime de 10 stărgini până la șinile drumului ferat și vădend dela podul de fer până la gară depărtarea cea mare de cel puțin ½ oară, și vedend și o mulțime de oameni cu imensitatea mobiliariului lor așezat, lângă drumul de fer până la gară a socotit cum să străbatem prin desimea aceasta la gară, d'apoi bagagia? pe maica bătrână? și oare dacă ajungeam acolo am fi căpătat loc? Situațiunea era earăși critică — Vai și ah era tot ce auziam de la ai mei.

Bănătanul nostru ne sfătuesce se mergem la Szöreg, o comună de o oară îndepărtată dela Seghedin și acolo mai ușor ne putem urca pe tren în direcțiunea cătră Timișoara. Fără multă socoteală îndată ne întoarcem cu căruța și pe drumul acela mergem până la podul de lemn, care conduce la Ujszeged.

Era supremul moment, căci apa esundată lingea deja marginea dela suprafața întăriturii. Scăpând norocoși, dară obosiți am trecut prin Ujszeged la 1 oară după amiaza am ajuns la gara din Szöreg, suflați de vânt, obosiți, flămânzi ca vai de noi, iritați, dară cu speranța, că vom scăpa de aci mai departe.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedé în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșesce cu ultima Martie 1879 a și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nufie espeditura silită a sista sau a întârția cu espedarea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârție, pentru ca editura să se poată orienta cu tipariul esemplarelor.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată cel.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

— Domnii nu cunosc Parisul urmă acest om, cu o grimasă care avea să fie un zimbet; eu cunosc prea bine toate unghiurile capitalei și cred a vē fi de folos.

Ellermann, care căuta cu neîncredere la acest om voia se i facă un semn învățatului, însă acesta și răspunsese.

Du-ne în strada de l'Ouest, voim să cercetăm pre Michelet, pre celebrul Michelet.

— Ce întâmplare! ți se necunoscutul cu o nouă grimasă; eu tocmăi mă duc însumi în acel cartier, și cât pentru acela cel căutați...

— Doară l' cunosci? întrebă Vander-Bader.

— Eu sunt comisarul seu obicinuit.

Învățatul se uită plin de bucurie la Ellermann.

— Dumneșeu ne stă într'ajutor, ți se el.

Cine scie, cugetă Ellermann, dând din cap.

— Urmați mi, domnilor, ți se călăuzul.

— Vom lua calea cea mai scurtă și în curând vom fi la loc.

Învățatul îl opri și îi ți se cu stimă.

— Așa dară D-ta ai fericirea de a fi în servițiul marelui analistor?

— Mai bine de cinci-spre-dece ani, domnule; este un stăpân foarte vrednic, vē încredințez.

— Află l' vom acasă? întrebă Ellermann.

— Abună samă, domnilor, însă stăpânul meu, care câte odată se scoală cam târziu, nu primesce pe nimenea înainte de opt oare.

— Bine, ți se învățatul; în sfârșit sunt sigur de a vedé pe acest geniu colosal, și două oare de așteptare nu sunt nimic pentru mine.

— De altcum, ți se earăși călăuzul, din ce în ce mai afabil, locuința mea e numai o sută de pași departe de locuința lui Michelet, d-voastră mi ve-ți face onorul, de a vē odihni puțin la mine.

— Da, fără îndoială, și D-ta mi vei vorbi de acela pe care noi voim să l' salutăm.

Dar pentru ce se încomodăm pe acest brav om, domnule doctor, adăuse Ellermann, care nu și ascundea neplăcerea sa.

— Oh, nu mă încomodați de loc, domnilor; eu sunt singur în locuința mea, de când avui nenorocirea, de a mi perde pe buna și sfânta mea mamă!

La aceste cuvinte, zdrențurosul își sterse o lacrimă ce i curgea pe obraz în jos.

În adevăr acestei emoțiuni, care părea a arăta simțemete nobile la călăuzul cu privirea sinistă, domnul Ellermann își făcea imputări pentru neîncrederea ce o avuse la vederea lui.

— Eu vē voiu arăta portretul binefăcătorului meu urmă călăuzul, care părea a înțelege ce se petrecea în spiritul studentului

— Portretul binefăcătorului D-tale?

— Al domnului Michelet.

— Cum! D-ta poședi portretul ilustrului scriitor! esclama Vander-Bader, să ne grăbim, prietene.

— Urmați mi dară, domnilor.

Și călăuzul, urmat de cei doi soți ai sei merse prin nesce strade înguste și unghiuroase a căror pustietate făcuse să se iviască de nou temerile de mainainte ale d-lui Ellermann.

Tinărul om, intradevăr nu prea strălucia prin curagiul seu.

— Mai este încă departe? întrebă el.

Ba nu, domnule, răspuns călăuzul; casa în care locuiesc este la capetul acestei strade.

— Cindat cartier!

— Locuiesci unde poți, arunca călăuzul.

Strada de l'Ouest este colea la stânga.

Oh! D. Michelet locuiesce tare bine, și așa se și cade, o inimă atât de bună, un bătrân atât de generos!

— D. Michelet este bătrân? întrebă Vander-Bader.

— Eu credeam contrarul, ți se Ellermann, ficsând pe călăuz.

(Va urma).

Varietăți.

* (Nunta de argint) a Majestăților lor imperatului Francisc Iosif I și împărătesei Elisabeta, carea după cum anunțasem deja în unul din numerii diariului nostru, se va sîrba în 24 Aprilie n., află pregătiri grandioase în toate părțile și mai în toate orașele imperiului. Și Bistrița face preparative mari pentru sîrbarea acestei festivități imperiale.

* (Alegerile sinodale în dieceza Caransebeșului). La sinodul eparchial s'a ales următorii deputați: In Bocșii: Stefan Antonescu, jud. cer. Iuliu Petric jude reg. în Bocșa montană. In cerc. *Reciții*: Antoniu Crenian jud. cerc. în Recița mont. și Ioan Budințan adv. în Bocșa mont. In cerc. *Buzias*: George Ioanovicu dep. dietal și Ioan Marcu învățător în Bocșa mont. In cercul *Fizeșului*: Martin Țapu învățător și Ioan Popovicu notar în Fizeș. In cercul *Verșetului*: Ioan Baica învățător în Retișor și Trifonescu notar. In cercul *Lugoș*: Dr. Alecsandru Mocioni și Constantin Rădulescu adv. In cercul *Zagjen*: Antoniu Mocioni și Iuliu Petric jud. reg. In cercul *Iebelului*: Stefan Velovan dir. prep. în Caransebeș și Ioan Misici. In cerc. *Oravița*: Baltazar Muntean adv. și Timoteiu Micela adv. In cerc. *Ciacovei*: Gaita notar și Ioan Ionașor referinte la cons. din Caransebeș.

* (Banca „Transilvania”) din Sibiu a ținut în 30 Martie n. a 10-a adunare generală ordinară la care au luat parte foarte mulți membri. Raportul direcțiunii a constatat și pe anul 1878 un creșterea continuă a cercului de negoț și o consolidare a întreprinderii.

În branșă pentru asigurare de foc s'au escomtat 7262 polițe despre prețul de asigurare de 8,672,717 fl., și s'au încasat premii de 49,098 fl. 15 cr., ș. a. Pentru pagube s'au solvit 31,861 fl. 46 cr. v. a.

În branșă pentru asigurarea vieții au intrat 807 propuneri despre un capital de asigurare de 596,638 fl. și după subtragerea tuturor stornelor, casurilor de moarte etc. mai rămân la sfîrșitul anului 2874 persoane asigurate cu un capital de 1,894,361 fl. v. a. Întratele premiilor au făcut 58,015 fl. 75 cr. v. a. Pentru percentaje și dividende s'au încasat 7920 fl. 44 cr. v. a. Capitale asigurate s'au solvit 25,052 fl. 41 cr., și s'au rezervat 2000 fl. v. a. Reserva premiilor și sumele superflue s'au urcat la 107,267 fl. 75 cr. v. a. Dându-se absolutului superfluențele de 869 fl. 38 cr. v. a., s'au rezervat pe anul viitor, pre când suma superfluă din 1876 per 455 fl. 94 cr. v. a. s'a prelat în sensul statutelor fondului de asigurare.

În sfîrșit trăgîndu-se soarta despre 5 acții ale fondului de întemeiere au eșit numerii: 623. 973. 1275. 1321 și 1438. Capitalul fiecărui număr de câte 100 fl. se va solvi în 1 August a. c.

* (Provocare). Subscrișii în numele Comitetului Balului Român în Viena, își iau voie de a ruga pe acei Domni, cari au avut amabilitatea de a colecta pentru acest bal, să binevoiască a trimite colectele, dimpreună cu suma încasată cel mult până în 15 l. c. st. n. ca astfel Comitetul să și poată da publicității rațiociniul, în data după termenul amintit.

Viena 1 Aprilie 1879.
Pentru Comitetul Balului Român în Viena

Dr. Octaviu Blasianu,
președinte.

Dr. N. Nicolau Poppa,
cassariu.

* (Tifus cu pete). Dnul Iosif Fabritius din Brașov ne spune, că acolo s'a ivit în 28 Martie n. boala tifusului cu pete la 11 inși, dintre cari 4 au murit eară 6 se află pe calea înănoșării. S'a constatat, că boala această a erupt în localitățile poliției, fiind cei bolnăviți toți servitorii Poliției. Localitățile se desinfec-tează mereu și se iau măsuri energice, spre a împiedeca lăptirea boalei. Domnesce dară nădejdea, că nema bolnăvindu-se până acum nimenea pre lângă măsurile luate energice se va stîrpi această boală înfricoșată.

* (Mulțămîta publică). Subscrisa în numele seu ca învățătoare dar totodată și în numele elevelor ei aduce prin aceasta cea mai adîncă mulțămîta pentru binevoitoarele contribuiri, prin care s'au făcut cu puțință cumpărarea unei mașini de cusut pentru școala noastră de fete din cetatea Sibiiului.

Cu ocaziunea aceasta subscrisa împreună și altă datorință, dînd socoteală publică despre ceea ce a încasat spre scopul sus atins.

A încasat adică următoarele doamne: M. M. 1 fl., Sora Săvoiu 1 fl., Iudita Măcelariu 1 fl., C. D. Schiau 1 fl., N. N. 40 cr., Luisa Lazar 1 fl., Ana Bechniț 1 fl., N. N. 40 cr., E. C. 40 cr., Rebeca Wolf 20 cr., Elena Demian 20 cr., M. M. 60 cr., Caliope Boiu 20 cr., Ana Joandrea 20 cr., E. Câmpian 20 cr., P. Arsenie 1 fl., Dunca 1 fl., M. G. 40 cr., M. R. 20 cr., Ana Comșa 20 cr. Sibiu, 24 Martie 1879.

Maria Georgievici
învîș. la școala gr. or. de fete în cetate.

* („Românii din Zernești pentru limba maghiară”). Primim următoarea scrisoare: Diariul „Magyar Polgár” în Nr. 74 a publicat reproduc după foaia „Nemere”, carea e cunoscută publicului român, și carea nemai putînd exista în Brașov, s'a strămutat la Szepszi-Szt.-György, o notiță de următorii cuprins: (urmează textul, care l-am publicat în nr. 34).

Subscrisul în numele comunei, declar această notiță de falsă, fiind o invențiune din partea cutărui corespondent a lui „Nemere”, care neavînd cu ce servi foaiei sale se folosește de asemenea corespondențe false; ear „Nemere” este o foaie, carea dă creșterea astor fel de scor-nituri.

Noi nu sîntem contrari limbei maghiare, căci la noi și până acum s'a propus în școală din voie liberă, nu aprobăm însă introducerea forțată a acestei limbi în școalele noastre confesionale.

Ar fi fost mai potrivit când am fi cetit în „Nemere” vre-o corespondență, unde să ne arete acest cas la frații noștri maghiari, că adevă ei ar adera la propunerea și a limbei române în școalele lor din Sécuime, căci cu mult mai mare lipsă au ei de limba română, avînd a trăi tot în România spre a și câștiga mijloacele de subsistență.

Din altele asigur pe corespondentul lui „Nemere”, cumcă Zerneștenii, aprobînd întru toate procederea Escelenței Sale, și-au manifestat încrederea și mulțămîta și din partea lor*).

Traian Meșian,
preot gr. or. în Zernești.

* (Vîrful cu dor). După cum aflăm compozitorul cîntărei Vîrful cu dor, d. Ladislav Lubici, pianistul Curții din București a fost invitat de di-

*) Ar fi interesant când am pute afla cum s'a putut fabrica corespondența — notiță din „Nemere”, și cine sînt acei „binevoitori” ai Zerneștilor, cari îi însinuă așa de minunat tocmă în presa maghiară.

rectorul Societății de muzică din Londra, ca să trîmită toate partiturile pentru a se începe repetițiile cîntărei, care va fi reprezentată în curînd în Convent-garden-teatrul M. S. Reginei. Piesa se va reprezenta cu tablouri vii, care se vor schimba mereu pe scenă după înțelesul textului. Afară de aceea, directorul societății din Londra a cerut permisiunea de a reprezenta cantata în deosebite concerte și în teatrul privat al principelui de Wales.

Compozitorul a fost ales membru al societății musicale.

Costumele naționale române, necesare cîntăreților ce vor lua parte la reprezentație, s'au și trîmis din București.

Ar fi de altmîntrelea de dorit, ca d. compozitor să fie față la reprezentație și să dirigeze însuși executarea muzicii sale.

* (Hagi L o j a). Se scrie din Se-raievo cu data 29 Martie: Ați la 3 oare p. m. a fost amputat piciorul lui Hagi Loja pe sub genunchi, de oarece s'a constatat că altfel vindecarea e cu neputință. Amputarea s'a făcut în spitalul cel mare militar. Șapte medici între care și șeful sanitar provisoric Hlavatsch, au fost prezenți. Hagi Loja declarase că consimte cu amputația, și a și susținut-o.

* (Un răspuns nimerit). Scena se petrece înaintea unui tribunal din Berlin.

„Președintele” (cătră acusat). Cum poate fi un om așa de crud încât să și maltrateze femeia și să i arunce o farfurie în cap.

„Acusatul”. Dar, domnule preșident, cunoașteți pe femeia mea?

„Președintele”. Nu am onoarea aceasta...

„Acusatul”. Atunci nu mai dîceți nimica.

* (Un cîsornic interesant). După cum ne spune diariul „Columbus”, dîlele aceste s'a isprăvit în Columbus (Ohio), după o muncă de opt ani, un orologiu, care după descrierea făcută e cap de operă. Deocamdată acest orologiu se află espus în Columbus, apoi va face o călătorie prin cele dintăiu orașe ale Statelor-Unite. Ideea autorului, a fost de-a espune toate evenimentele însemnate din istoria Statelor-Unite. Opul de artă, lat de cinci urme și înalt de 10 urme, este așezat pe două ghiare de vultur împodobite cu 12 stele, reprezentînd cele 13 State unite mai întăiu. De amîndouă părțile se află reprezentate cele două evenimente mai însemnate din istoria americană, resboiul pentru independență și resboiul revoluționar. Aci se mai vede și „Independance Hall” cu clopotul lui crăpat și cu un bîtrîngata să l tragă, Zeița libertății sună oarele; zeița dreptății apleacă cumpănă în favoarea industriei; în mijlocul unei harfe eolice se vede modelul renumitului orologiu din Strasburg, într'o întindere de 12 policari înălțime și 4 lățime. La plămuirea singuraticelor figuri ale apostolilor au servit tablourile lui da Vinci. Toate figurile alegorice sînt de os de elefant, afară de Satana, care e de abanos, și cu ochi de granat. Împregiurul postamentului se vîd episoade istorice. La primul pîtrar de oară trece peste scenă o locomotivă ca emblem al grabnicei înăntări pe terenul industriei; când orologiu bate jumătate resună clopotul din „Independance Hall” și Washington trece maiestos pe scenă. La bătaia a trei pîtrare de oară apostolii se închină înaintea lui Christos; Petru se lapdă de el și cocoșul cîntă. O figură trece repede purtînd o eșarpă verde cu inscripția „Timpul fuge.” Bătaia orei se anunță printr'un joc de clopote. La ora 12 se reprezintă eman-

ciparea sclavilor: Lincoln, ținînd în mână proclamația respectivă, se îndreaptă spre un sclav legat de bancă, care stă cu ochii ațîntiți spre liberatorul seu. De odată lanțurile îi cad, ear mîinile lui se împleticesc la o rugăciune de mulțămîta pentru scăparea lui de această soartă.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Paris, 7 Aprilie n. La cele 21 de alegeri supletorice, seversite eri, s'au ales 13 republicani și 1 legitimist; 7 alegeri sînt de a se face de nou.

London, 7 Aprilie n. În casa de jos Northcote declară: Pertractările despre ocuparea Rumeliei resăritene se continuă. Comunicări mai detaliate sînt imposibile, pentru a nu prejudicia probabilității înțelegerei. Mai departe declară Northcote: Vestea de pace a lui Cetewayo nu este deamă de multă credință; ci din contră o supunere completă ar fi de lipsă.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Genesa evangeliilor

(Studiu biblic)

Ἐγενετὴ τὰς γραφάς. Ioan 5, 39.
(3 urmare).

A. Evangelia după¹⁾ Mateiu.

(Critica). Evangelia nu este scrisă de Mateiu, ci de un necunoscut de mai tîrziu.

Motivele pentru neautenticitate sînt:

a) Cuvintele lui Papias, carele ne spune că Mateiu a însemnat τὰ λόγια, adevă unele cuvîntări, respective sentințe de-ale lui Iisus, și încă în dialectul aramaic (ἐβραϊδὲ διαλέκτω);

b) Evangelia e în contradicție cu Ioan, nunumai lăsînd afară unele evenimente de mare însemnătate (Nunta din Cana, învierea lui Lazar ș. a.), pe cari un apostol și martor ocular nu le putea desconsidera, dar și punînd activitatea lui Iisus numai în Galilea, și numai în timp de un an.

c) Evangelia însași nu susține a fi scrisă de Mateiu.

¹⁾ Evangelia este una (τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Mrc. 1, 1), scrisă de 4 scriitori amăsurați specialelor lor scopuri didactice. De aci Ireneu (adv. haeres. III, 11, 8.) numesce Evangelia τὸ εὐαγγέλιον τετραμόρφον. De aci rezultă și titlul Κατὰ Ματθαῖον, Κατὰ Μάρκον, Κατὰ Λουκᾶν, Κατὰ Ἰωάννην. Această prepozițiune (Κατὰ) a fost exploatată în diferite chipuri. 1) Unii prețind a afla în trînsa numai o referință mai depărtată de Mat. Luca etc., și de aci prin aceasta ceercă a documenta neautenticitatea Evangeliiilor. Sensul să fie: Neautenticitate a scrisă de Mat., Marcu ș. a. ci de un necunoscut, scrisă numai după împărțirile date de Mat. Marcu Luca (Credner, Einleitung § 88). In contra acestei supoziții stă faptul că formula de sus a fost întrebuintată și pentru titularea Evangeliiilor apocrife (Κατὰ Θωμᾶν etc.) — 2) Alții iau cuvîntul în sensul genitivului, și ad a) ca genitiv simplu, în loc de Ματθαῖον etc. (Bleek, Einleitung. pg. 90). În cazul acesta remâne neexplicat pentru ce s'a pus Κατὰ ca neîndatinat, și nu s'a pus genitivul, — ba stă în contradicție cu faptul, că Evangelia nu este a Apostolilor, ci a lui Iisus Christos. (Marcu 1, 1.) și test. parall.); b) sau se ia Κατὰ ca o reproducere a lui lamed authoris din limba evreică. Dar acest lamed authoris nu este nicăiri în limba greacă reproducu cu Κατὰ. LXX îl reproduce sau cu dativ sau cu ajutorul unei parafrase. 3) Prepozițiunea însămnă: după, amăsura, conform, și deaci: Evangelia după Mat., după Marcu etc. va să dîcă: după cum a scris-o Mateiu, Marcu, Luca, Ioan.

Prin Κατὰ se intenționează indigatarea unității Evangeliei în butul deosebirilor sub cari ni se prezentează (Winer, Gramatik des neutest. Sprachidions. Leipzig 1867 edit. 7 § 49. d.

d) Evangelia narează nu numai minuni de necredut, dar și lucruri cari aparțin mitului (steaua magilor, ispita, banul în gura pescelui ș. a.)

e) Cuvântările lui Iisus parte sunt reproduse nefidel, parte neesact cronologice

f) Anumite episoade sunt inventate cu respect la Test. vechiu (fuga în Egipt ș. a.)

g) Scriitorul citează Test. vechiu acum după original, acum după LXX.

ad a) Aceea ce dice Papias nu este nici de cum în contra autenticității Evangheliei. Cuvântările lui (la Eusebiu III, 39) sună: *Μάρκος μὲν ἐρμηνεύτης Πέτρου γενόμενος ὅσα ἐμνήμονεν ἀκριβῶς ἔγραψεν, οὐ μὲν τοι τάξει, ταῦτο τοῦ Χριστοῦ ἢ λεχθέντα ἢ πραχθέντα... ὅσπερ δὲ ὡς ἔφην Πέτρον, ὅς πρὸς τὰς χρεῖας ἐποιεῖτο τὰς διδασκαλίας, ἀλλ' οὐχ ὅσπερ σύνταξιν τῶν κυριακῶν ποιούμενος λόγων... Μαδταῖος μὲν οὖν ἐβναῖδι διαλέκτῳ τα λόγια συνεγράψειτο, ἡρμήνευσεν δαυτα ὡς ἦν δυνατός ἕκαστος.* Ele, *τὰ λόγια*, nu se refer după cum se pretinde la o adunătură de cuvântări sau sentințe de ale lui Iisus, ci la Evangelia actuală. Căci a) Papias togmai în pasagiul citat numesce și Evangelia după Marcu *κυριακοὶ λόγοι*; β) Papias își intitulează scrierea sa *λόγιον κυριακῶν* *Ἐξηγήσεις* deși în trênsa sînt și istorisiri, întem-plări, și nu numai cuvântări de ale lui Iisus; γ) S. S. Părinți și de mai târziu numesc Evangeliile *τα λόγια τοῦ κυρίου* sau *τοῦ θεοῦ* (Langen I. Grundriss der Einleitung in das Neue Testament. ed. II Bonn 1873 pag. 12.)

ad b) Că în Evangelie lipsesc unele fapte și evenimente descrise de Ioan nu este nici umbră de dovadă contra autenticității ei.

Dovadă este numai, că și pentru Mateiu, ca și pentru cei alalți Sinoptici, are valoare disa lui Ioann 20, 30, 21, 25. Iar că ar sta în contradicere cu Ioan în privința activității lui Iisus nu este adevărat. Evangelistul ne dă indigitați din cari vedem, că și lui îi este cunoscută activitatea de mai mulți ani din Iudea și Ierusalim. La 4, 25, prin urmare togmai la începutul activității sale, aflăm că Iisus are aderenți din Iudea și Ierusalim. Aceasta ne îndreaptă la activitatea iudeică-ierusalimitană, descrisă de Ioan 2, 13 seqq. Iosif din Arimathia a fost un personagiu cunoscut lui Iisus (25, 27). În Bethfage, Bethania și Ierusalim Iisus are familii înpreținute, cari presupun cunoscințe vechi (21, 3, 17, 26, 6, 17 seq.). Ba însuși Iisus ne dă să înțelegem, că a fost de repetite ori și cu diferite ocațiuni în Ierusalim, și a cercat să atragă pe Iudei la credință, (23, 37).

Planul lui Mateiu a adus cu sine ca el să descrie faptele și învățăturile lui Iisus sevrșite în Galilea.

ad c) Nici cele alalte Evanghelii nu ne spun espres cine e autorul lor, o datină ce domnia la cei vechi ²⁾ Mateiu, ca și cei alalți Evangelisti, ne dă să înțelegem, că el este autorul (9, 9. seqq). Dacă un scriitor nu și numesce numele în scrierea sa, nu urmează că scrierea aceasta să nu fie a lui.

ad d) Chiar să fie productul fantasmiei aceea ce scrie un scriitor, urmează oare că aceea ce a scris nu e scris de el? În cazul concret, dacă s'ar dovedi neadevărul celor relatate de Mateiu, s'ar dovedi numai că n'a relatat fidel, și nu că n'a scris însuși aceea ce a scris.

ad e) Aranjarea materialului și prin urmare și a predicilor a fost con-

²⁾ Escepțiunea ce o fac apostolii Pavel, Petru, Iacob și Ioan în Epistole, este basată pe împregiurarea, că ei scriu epistole, și amăsura datinei de pre atunci încep cu numele scriitorului.

diționată de planul și scopul Evangelistului, carele, după cum s'a mai dis, n'a intenționat să scrie istoria vieții, ci învățăturile lui Iisus cu o anumită tendință didactică. Infidelitatea (ce în cazul concret nu există) în descrierea unui eveniment nu conchide la neautenticitatea descrierii.

ad f) Este din potrivă raportul dintre profetie și împlinirea profetiei. Iar împregiurarea că Mateiu are mai multe provocări la Testamentul vechiu, și prin urmare în viața lui Iisus vede mai multe profetii împlinite de cât cei alalți Evangelisti, a fost condiționată de planul și tendința specială a Evangelistului.

ad g) De aci nu urmează însă că sînt două scrieri primitive, compilate mai târziu. Citatele diferesc într-o atîta în cât: toate acele citate, la cari se provoacă însuși Evangelistul sînt fără escepțiune după original (versiunea proprie a traducătorului, mai fidelă ca în LXX), ear acele la cari se provoacă alții sînt asemenea toate, fără escepțiune, după LXX. Causa acestei diferențe se esplică tare natural: traducătorul testului aramaic al Evangheliei a voit să reproducă cât se poate de fidel cuvintele la cari Evangelistul face provocare (ca 1, 23, 2, 15, 18, 23, 4, 15, 8, 17, ș. a. ³⁾ ear cuvintele la cari fac alții provocare le reproduce după LXX (ca 3, 3, 4, 4, 6. ș. a.), carea era în us la helenisti. Și până când cesiunea citatelor în chipul arătat, este neresolvită până atunci fenomenul nu se poate esplica altminterea.)

(Va urma.)

³⁾ Aci aflăm cu drept cuvânt pe traducătorul Mateiu însuși.

Posta Redacțiunii.

Argir de lângă valea Craului. Astorfel de învinuiri grave le putem da loc numai atunci, dacă vei gira în public pentru adevărul lor cu întreg numele D-Tale.

Domnului Major de Crainic în București. Va apare în numărul procsim.

Bursa de Viena

din 7 Aprilie n. 1879.

Aecțiuni de bancă	805 —
Aecțiuni de credit	247 90
London	118 40
Argint	— —
Galbin	5 52
Napoleon d'aur (poli)	9 31 1/2

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 21 Maiu și 25 Iunie imob. lui Francisc Farkas și soți în M. Szent. Anna (trib. M. Vászárhely); în 16 Maiu și 16 Iunie imob. lui Stefan Columnics în Feltozja; în 7 Maiu și 7 Iunie imob. lui Ludovig Csekem în K. Vászárhely Kanta (trib. K. Vászárhely); în 10 Aprilie imob. lui Ioan și Șarolta Hahn în Mercurea (trib. Sibiu); în 17 Aprilie imob. dnei Nicolau Bányay în Gherla (judec. cerc); în 16 și 17 Aprilie și în 17 Maiu lui Mihail Draveccky în Eradona (judec. cerc. Székelyhid); în 15 Aprilie și 15 Maiu imob lui Danilă Boczi în Kissikarla (judec. cerc. Nagybanja); în 28 Aprilie și 28 Maiu imob. lui Adam Nimisescu în Dincu-mare (trib. Deva); în 10 Aprilie imob. lui Toader Mateiu în Căpuș (trib. Cluj); în 10 Maiu și 10 Iunie imob. lui Sava Milinton în Ciacia (judec. cerc. Aiud); în 19 Aprilie și 19 Maiu imob. lui Iosif Horvathy în Turda (trib.); în 27 Maiu și 27 Iunie imobilele și imob. lui Ladislau Bartha în S. Sânt-Ioana (judec. cerc. S.-Szt-György); în 15 Maiu și 17 Iunie imob. lui Teodor Puscuj și al rămasului după Ioan Szabó în Hihic (jud. cerc. S. Szt. György); în 13 Maiu și 13 Iunie imob. lui Alecsandru Ferenczi în Lăpușul-romănesc; în 12 Maiu imob. lui Ferdinand Czirano și soției sale (jud. cerc. Aiud); în 29 Aprilie și 29 Maiu imob. lui Nicolau a lui Dimaș Muntean în Ludoș; în 30 Aprilie și 30 Maiu imob. lui Ioan Adami în Ungurei;

în 26 Aprilie imob. lui Francisc Bron Reichenstein în Sibiu (trib.); în 17 Aprilie imob. lui Mihail Schindler și soți în Mediaș (jud. cerc.); în 12 Aprilie și 12 Maiu imob. Palaghiei Pap în Rusu (jud. cerc. Nagybanja); în 30 Aprilie și 31 Maiu imob. lui Andreiu Schmid în Enei (trib. Ibaștaleu); în 8 Aprilie și 8 Maiu imob. comunei Runcu (trib. Turda); în 10 Aprilie și 10 Maiu imob. lui Iosif Nastor în Bobohalma (jud. cerc. Szt. Martin); în 17 Aprilie imob. lui Dumitru Dreve și soți în Mănăstur (jud. cerc. Hoghin); în 7 Maiu și 7 Iunie imob. lui Toma Moldovan în Sibiu (trib.).

Nr. 42.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei vacante Branișca, în protopresbiteratul Iliei murășane, în urma ordinațiunei consistoriale de dto 18 Iuliu, 1878, Nr. 1320. B. prin aceasta se publică concurs a doua oară cu termin până în 21 Aprilie a. c.

Emolumentele sînt:

- casă de locuit dimpreună cu curte și grădină;
- doză pământuri arătoare de 4. jugere cu venit anual de 50 fl. v. a.
- dela 114 numere câte o ferdelă cucuruz sfărmit;
- câte o Ți de lucru, fie-care număr parte cu pămile parte cu vitele;
- venitele stolare îndatinate: cari toate compute în bani fac suma de 481 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie au ași așterne concursele lor instruite conform prescrierilor statutului organic și a dispozițiunilor sinodale din 1873 până la terminul indicat subsemnatul i oficiu protopresbiteral.

Gurasada, 15 Martie 1879.

Alecsiu Olariu, m. p.,
adm. protopopesc.

Nr. 82.

1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III a Șiasa, protopresbiteratul Lupșei, prin aceasta se esprie concurs cu terminul până în 21 Aprile 1879 v.

Emolumentele sînt:

- folosirea cimiteriului;
- dela 200 case câte o Ți de lucru sau 20 cr. în bani, și
- venitele stolare regulate prin sinodul parochial, cari toate compute în bani dau un venit anual de 400 fl. 60 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această stațiune au ași așterne petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor provisorie din anul 1873 la subsemnatul până la terminul indicat.

Ofenbaia, în 12 Martie 1879.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al Lupșei.
În conțelegere cu comitetul parochial.

I. Danciu, m. p.,
adm. ppopesc.

Nr. 49.

1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III-a din Streiu-Săcel cu filia Crișeni, în protopresbiteratul Hațagulului, — se deschide prin aceasta concurs cu terminul până la 21 Aprile.

Emolumentele sînt:

- Dela parochia Streiu-Săcel: a) porțiune canonică = loc arătoriu 8 jugere;
- dela fiesce-care fum de casă (60 fumuri) câte una ferdelă cucuruz nesfărmat, și câte una Ți de lucru (elacă);
- stolele îndatinate.

II. Dela filia Crișeni:

d) porțiune canonică — loc arătoriu 10 jugere;

e) dela fiesce-care fum de casă (30 fumuri) câte una ferdelă cucuruz nesfărmat;

f) stolele îndatinate.

Doritorii de a ocupa această stațiune, au ași adresa concursele lor bine instruite în sensul „statutului organic” și a dispozițiunilor sinodale din an. 1873 la subscrisul, până la terminul sus memorat.

Hațag, la 8 Martie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Raț, m. p.,
protopop.

Nr. 62.

1—3

CONCURS.

Pentru vacanta parochie de clasa a III. Spanlaca, în tractul protopr. gr. or. Murșului se esprie concurs cu terminul până la 21 Aprilie v. 1879.

Emolumentele sînt:

- Casă parochială cu grădină de legume în mărime 342□, și grădină de pomi în mărime de 1 juger 20□°;
 - Usufructul cimiteriului care conține 1300□°, loc de coasă;
 - Porțiune canonică stătătoare 2 jugere□°, din care 1 jug. 650□° e agru, celalalt e înață;
 - Dela fie-care familie (84 famii) câte o ferdelă de cucuruz sfărmit (măsura veche) și câte o Ți de lucru cu palma;
 - Stola usuată în comună.
- Din cucuruz, Țile de lucru si stolă terțialitatea compete cantorului.
- Se sperează, că prin comasațiunea și segregatiunea locurilor din hotarul respectiv puse în lucrare de mai mulți ani și încă în present aflătoare în curgere, — se va mai îmbunătăți porțiunea canonică, cu câte-va jugere de pământ (cu partea legală competentă din teritoriul comun).

Concurenții au ași adresa concursele instruite conform „statutului org.” și dispozițiunilor sinodale din a. 1873. la subscrisul p. u. Máros-Ujvár) până la terminul indicat.

Sântbenedic, în 20 Martie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Artemiu Crișan, m. p.,
adm. ppopesc.

„Albina” 1—3 [11]

Institut de credit și de economii

În sensul concludului adunării generale a societăței noastre din 28 Martie 1879 Nr. I, al șesele coupon dela acțiunile institutului nostru scădător la **1 Iuliu 1879** se va rescumpăra dela susnumita Ți la cassa noastră în Sibiu cu **9 floreni 50 cruceri**. Și până atunci se rescumpăra acel coupon la cassa noastră de aȚi incolo ori-când, pre lângă subtragerea interese-selor pe timpul încă neespirat.

Sibiu 5 Aprile 1879.

Direcțiunea institutului.

Avis 1—2 [12]

pentru dame!!

În cunoscutul salon de modă al subscrisei se află un sortiment de **pălării de primăvară și vară** pentru **dame și băeți** sosite din **Viena** cu prețuri convenibile.

Sibiu 5 Aprilie 1879.

I. Wegmuth,

strada cisnădiei Nr. 25, etagiul I.